

dring af retsplejeloven. (Behandling af visse sager efter lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v.).

(Lovforslag nr. L 75. Fremsat 19/10 76. Første behandling 18/11 76. Betænkning 14/1 77. Anden behandling 19/1 77).

Der var stillet følgende ændringsforslag:

Af *justitsministeren*:

Til § 2.

Paragraffen affattes således:

»§ 2.

Loven træder i kraft den 1. april 1977.«

B e m æ r k n i n g e r.

Den foreslåede udskydelse af lovens ikrafttræden er en følge af, at ikrafttrædelsesdatoen for forslag nr. L 21 til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. foreslås ændret til 1. april 1977.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslaget af *justitsministeren* (se ovenfor) vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget vedtoges med 112 stemmer mod 23; 10 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
Tredje behandling af forslag til lov om udstedelse af statspræmieobligationer.

(Lovforslag nr. L 128. Fremsat 26/11 76. Første behandling 14/12 76. Betænkning 12/1 77. Anden behandling 19/1 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 135 stemmer mod 9.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af konvention af 29. marts 1972 om folkeretligt ansvar for skader forvoldt af rumgenstande og konvention af 14. januar 1975 om registrering af genstande, der sendes ud i det ydre rum.

(Beslutningsforslag nr. B 21. Fremsat 24/11 76. Første behandling 14/1 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 145 stemmer.

Formanden:

Der vil nu blive givet udenrigsministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om støtte til erhverv i Grønland.
(Lovforslag nr. L 142. Fremsat 7/12 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Søren B. Jørgensen (S):

Det er desværre på baggrund af de meget mørke udsigter for det grønlandske erhvervsliv, den store grønlandske arbejdsløshed, at disse ændringer til erhvervsstøtteleven for Grønland foreslås.

Enhver, der følger blot en lille smule med i de grønlandske forhold, er klar over, hvilke vanskeligheder f. eks. det grønlandske fiskeri i øjeblikket befinder sig i. Det har mange årsager. Lad mig nævne et par enkelte ting, bl. a. dette, at torsken er forsvundet. Medens man i

[Søren B. Jørgensen.]

1962 fangede 500.000 t torsk, så er dette tal faldet til under 1/10. Verdensmarkedspriserne og større omkostninger har ligeledes bidraget til, at fiskerierhvervet i de senere år har måttet notere et større og større underskud. Men med den nu vedtagne udvidelse af fiskerigrænserne har man vel lov til at håbe, at der for fiskeriet er en lysning forude.

På baggrund af det svigtende fiskeri er det ganske naturligt, at øjnene har været rettet mod alternative beskæftigelsesmuligheder, og i Grønlandsrådet har vi op til flere gange diskuteret dette spørgsmål. Når vi har vist dette spørgsmål om beskæftigelsen en ganske særlig interesse, så er det, fordi vi på baggrund af de foreliggende prognoser har fået at vide, at vi indtil 1985 skal skaffe 4.500 nye arbejdspladser på Grønland. Det er bl. a. i den forbindelse, vi har anbefalet ministeren en revision af den foreliggende lov, idet vi gjorde gældende, at virksomheder, der producerer til hjemmemarkedet, har lige så stort behov for støtte som eksportvirksomhederne.

Resultatet er altså blevet det foreliggende forslag til lovrevision, som jeg helt kan give min tilslutning. Der er nok enkelte ting, vi skal have yderligere belyst. Jeg tænker her f. eks. på indtjeningen. Der må trods alt være en forskel – det kan være, jeg tager fejl, men det kan vi få oplyst i udvalget – imellem indtjeningen for fiskerne i Diskobugten og for fiskerne i åbenvandsbyerne. De må i hvert fald ikke have samme mulighed for at afdrage lån.

Det er min opfattelse, at forslaget opfylder de ønsker, vi havde i Grønlandsrådet. Jeg tror, at disse ændringer på en positiv måde vil bidrage til at fremme det grønlandske erhvervsliv og den grønlandske beskæftigelse. Men skal det lykkes, tror jeg også, at når lovforslaget er vedtaget, så vil der være brug for en oplysningskampagne blandt danske virksomheder for at gøre opmærksom på de muligheder, der nu foreligger for at etablere sig og starte virksomheder i Grønland.

Til slut skal jeg sige, at når lovforslaget bliver vedtaget og man så prøver at foretage en sammenligning med andre landes lovgivning på tilsvarende områder, så er jeg overbevist om, at denne lov ikke vil komme til at stå i de bedste geledder.

Jeg kan tilsige ministeren socialdemokratiets positive medvirken til lovforslagets gennemførelse.

Brixtofte (V):

Baggrunden for dette lovforslag er de meget uhyggelige beskæftigelsesudsigter, det er i Grønland. På den ene side har man en voksende arbejdsstyrke og på den anden side forringede erhvervs muligheder. Vi har fået rapporter om fiskeriet i år, der viser, at det går skidt med fiskeriet. Vi har fået rapporter om fåreavl, der viser, at der er store problemer. Vi må også sige, at det, der hedder olieeventyret, er noget, man ikke skal regne med får beskæftigelsesmæssige virkninger de første mange år.

Derfor er det nødvendigt, at man i Grønland får muligheder for at opbygge et alternativt erhvervsliv. Det er nødvendigt, at man får industrivirksomheder, at man får mindre håndværksvirksomheder, at man i det hele taget prøver at lave et erhvervsliv, der er differentieret, og som gør, at det grønlandske samfund bliver harmonisk og selv bærende. Det vil være yderst ulykkeligt, hvis det grønlandske samfund ikke i længden kan bære sig selv. Det vil være yderst ulykkeligt, hvis det grønlandske samfund alene skal være afhængigt af nogle ganske få produkter og priserne på disse produkter. Derfor er det vigtigt af hensyn til harmonien i det grønlandske samfund at få opbygget et alsidigt erhvervsliv.

Under den forudsætning, at den samlede ramme for Grønlandsbevillingerne er uændret, ønsker venstre at tilslutte sig, at der inden for denne samlede ramme stilles større beløb til rådighed for erhvervslivet og for erhvervsformål.

Man kan godt kalde lovforslaget for en særlig gunstig egnsudviklingslov. Det er en lov, der på særlig gunstige vilkår skal støtte opbygningen af et erhvervsliv i Grønland, som kan gøre det grønlandske samfund selv bærende på længere sigt.

Venstre vil varmt støtte lovforslaget, og vi vil bidrage til, at lovforslaget hurtigt kan vedtages i folketinget.

Dohrmann (FP):

Nærværende forslag er et tydeligt eksempel på den fantasiløse og planløse måde, man praktiserer Grønlandspolitikken på. Ministeren kender problemerne i Grønland lige så godt, som vi andre gør. Derfor er det meget skuffende, at han ikke bruger sine evner til at fremsætte noget mere fornuftigt end det foreliggende.

Ministerens siger i sin fremsættelse, at dette

[Dohrmann.]

forslag vil gavne. Jeg vil påstå, at det vil virke skadeligt. Det er da ganske givet, at allerede bestående virksomheder nu vil blive påført en konkurrence, en statsstøttet konkurrence. Ganske vist er statskassen tom, men udenlandske lån og pantsætning holder jo ligesom gang i det hele.

Jeg kan se, at ministeren har sendt forslaget til EF, men det fremgår ikke, om der er kommet noget svar fra EF. Skal der være den mindste mening tilbage i hele EF og det, vi blev lovet, før vi stemte om EF, så bør der komme en skrivelse om, at det strider mod reglerne. Vil man endelig gavne det grønlandske erhvervsliv og beskæftigelsen i Grønland, så skulle man se at få nogle af alle de restriktioner væk, man har deroppe, f. eks. KGHs besejlingsmonopol, og jeg kunne nævne mange andre ting.

Vi går altså imod forslaget.

Gunner Baunsgaard (RV):

Der er ingen tvivl om, at en generel revision af erhvervsstøtteleven fra 1969 er påkrævet, og landsrådet har da også vedtaget, at lovforslaget må fremsættes i den form, hvori det nu foreligger.

Der er mange problemer, der kunne drøftes, og jeg tror, at der vil blive et meget omfattende udvalgsarbejde omkring alle de problemer, der knytter sig til lovforslaget. De grønlandske erhvervsvilkår kan jo give stof til mange drøftelser.

Der kunne vedrørende de grønlandske problemer tales om den store ledighed, om uddannelsesforhold, om et så stort problem som Grønlands fremtid. Vi har i den radikale gruppe talt om en redegørelsesdebat om hele Grønlands situation, men vi forstår også, at den må komme på et tidspunkt, hvor folketinget ikke er så belastet.

Om det foreliggende lovforslag kan jeg sige, at vi fra det radikale venstre er enige i de principielle linjer, og vi deltager meget gerne i et udvalgsarbejde.

Lars Emil Johansen (SF):

Det foreliggende forslag til lov om ændring af den gældende erhvervsstøtteleven for Grønland indeholder efter min mening ganske afgjort en række positive ting, som er stærkt tiltrængt, specielt i den nuværende situation, hvor det grønlandske erhvervsliv er inde i ganske alvor-

lige vanskeligheder. Jeg må således hilse forslaget med tilfredshed, ikke mindst på baggrund af de foreslåede ændringer, der vil åbne mulighed for støtte til finansiering af alternative erhverv til fiskerisektoren.

Det er ligeledes en positiv ting, at lovforslaget åbner mulighed for ydelse af konsulentbistand til andre erhvervsgrøner end fiskeriet. Det er vigtigt, at der ydes konsulentbistand også til andre erhvervsgrøner i Grønland, således at man kunne gøre sig mindre afhængig af fiskeriet som det eneste erhvervsgrundlag, hvilket man nu har været i en række år.

Uanset at jeg gerne havde set en ordning, hvorefter erhvervsvirksomheder, der køres på andelsbasis, fik en højere prioritet end egentlig private erhvervsvirksomheder med hensyn til finansieringsstøtte, så kan jeg generelt tilsige lovforslaget en positiv og velvillig udvalgsbehandling.

Burgdorf (KF):

Hensigten med dette lovforslag er utvivlsomt rigtig, nemlig at ophjælpe det grønlandske erhverv. Så langt, så godt. Så kan man spørge, om det foreliggende lovforslag nu også virkelig vil nå dette mål, og her kan man jo godt have sine tvivl, for hvis man betragter Grønlands erhvervsliv igennem en årrække, så er det jo et mørkt kapitel. Gang på gang har man set lys forude, torsken kom i store mængder. Den forsvandt igen. Så så man sig om efter noget andet, og det var rejerne. Det lykkedes til en vis grad. Så kom andre nationer og hjalp os med at bruge de ressourcer der var.

Jeg kan ikke se rettere, end at når vi går ind for at ville hjælpe det grønlandske erhvervsliv, så kan det ikke nytte bare at flytte om på pengene og tilskuddene; så må det også være en virkelig hjælp til selvhjælp, og her er det det kniber. Hvor kan man finde virkelige muligheder for, at indtjeningen på Grønland bliver effektiv, så man virkelig kan tjene pengene ind, ikke bare ved at fordele tilskuddene?

Jeg vil gerne sige, at vi vil behandle dette lovforslag meget velvilligt, for der er perspektiver i det, som vi kan gå ind for, men jeg tror ikke, man skal overdrive vurderingen af dette lovforslags betydning.

Svend Erik Sørensen (KrF):

Det er nok ikke rigtigt at give torsken skylden for alt, hvad der er gået skævt inden for erhvervslivet i Grønland siden 1963. Men tor-

[Svend Erik Sørensen.]

sken, og det vil jo sige klimaændringen, har naturligvis sin store del af skylden for, at det gik mindre godt for en del og helt skævt for nogle.

En anden del af skylden må tilskrives de noget skæve konkurrencevilkår for de liberale erhverv, en manglende erhvervsstøtte i det omfang, der var behov for det, og også en svigtende fantasi og dristighed fra dansk side, sammenlignet med, hvad en række fiskerinationer har opnået i kraft af større skibe og bedre vilkår for fiskeriet.

Det foreliggende lovforslag skal prøve at råde bod på noget af det forsømte, og det vil vi da være positivt indstillede over for, men i øvrigt mener vi, at der er en hel del, vi må se nærmere på i udvalget.

Fuglsang (DKP):

Formålet med forslaget er godt nok og kan selvfølgelig også anerkendes af os. Begrundelsen, som jo i høj grad skulle være den nuværende situation, er også velmotiveret. Derudover drejer det sig jo ikke blot om en øjeblikkelig situation, men også om et forslag med et vist perspektiv. Hvad det angår, er kommunisterne absolut positive over for alt, som kan være med til at hjælpe grønlandsk erhvervsliv og overhovedet at udvikle og styrke en selvstændig grønlandsk økonomi.

Det er sådan set med en vis interesse, vi ser bestemmelserne i § 1, nr. 5, om, at der skal ydes støtte til eksporterhverv og erhverv, der producerer for hjemmemarkedet, ikke mindst på områder, hvor man ellers må importere de nødvendige varer. Når jeg siger, at det er med interesse vi har bemærket dette princip, så er det, fordi det falder ganske sammen med forslag, vi har stillet med hensyn til det øvrige Danmark. Vi mener, at man bør interessere sig både for eksporterhverv og for at hjælpe de grene, som kan styrke hjemmemarkedet og hjemmemarkedets forsyning.

Med hensyn til selve støttens form bliver vi straks mere betænkelige, for nu indfører man jo også det, som efterhånden har ændret virkningerne af støtteformerne i det øvrige Danmark og i høj grad i negativ retning. Støtten sker ikke blot i form af lån, men også i form af de nok så kendte garantier for lån, optaget i private pengeinstitutter, på deres betingelser og til deres rentefod. Det har i det øvrige Dan-

mark betydet, at det mere er pengeinstitutterne end netop lånmottagerne, man støtter og hjælper i det lange løb. Der tales ganske vist i bemærkningerne lidt forsonende om, at disse lån skal optages i grønlandske pengeinstitutter, men det siger jo ikke noget om, hvem der i virkeligheden ejer dem, og hvem der kommer til at trække i trådene. Der er jo også noget, som hedder Dansk Esso, der er noget, der hedder Dansk Unilever, men det gør jo ikke foretagenderne mere danske eller mere interesserede i, hvad der gavner Danmark og dansk udvikling.

Med hensyn til spørgsmålet om udviklingen af erhverv, så er det jo ikke blot et spørgsmål om økonomi og økonomisk støtte, det er også et spørgsmål om udviklingen af grønlandske mennesker, som kan arbejde med deres eget lands forhold. Jeg tænker bare på et enkelt eksempel – det kan suppleres med adskillige andre – nemlig sammensætningen af det nuværende erhvervsstøtteudvalg. Der er i toppen en kontorchef, så er der en akademisk fuldmægtig og en kontorfuldmægtig. Jeg har spekuleret over, hvor mange af disse mennesker der egentlig er grønlændere. Jeg formoder ikke ret mange. Hvorfor? Fordi man ikke har tænkt sig at uddanne de nødvendige grønlandske kadre. Det forudsættes, at sekretariatet udvides med 3 akademisk og teknisk uddannede medarbejdere. Hvor mange af dem er grønlændere? Bør man dog ikke også se på, at hvis man virkelig skal udvikle Grønland, bør man også tænke på at skaffe landets befolkning den nødvendige sagkundskab på de forskellige områder?

Endelig blot en bemærkning til hr. Dohrmann, som stadig væk fremhæver det private erhvervsliv over for staten og i modsætning til staten. Jeg vil sige, at der vel ikke findes et parti her i salen, der mere kontant har bevist det privates evne til at foretage investeringer og oprette selskaber, som giver overskud. Næsten alle virksomheder, der fra den side er startet, giver skattemæssige underskud. Det tør nok siges, at det ikke er en reklame for det private erhverv.

Steen Folke (VS):

VS vil se overordentlig kritisk på dette forslag, selv om vi naturligvis er enige i, at beskæftigelsesproblemerne i Grønland er meget alvorlige.

Man kan nok sige, at den strategi, som blev

[Steen Folke.]

lagt henede med Grønlandskommissionens arbejde omkring 1950 og fulgt op i betænkningen G-60, set ud fra den grønlandske befolkningens synsvinkel er slået katastrofalt fejl. Dette er nok ikke tidspunktet til at gøre generel status over udviklingen. Man kunne forsøge at vurdere koncentrationspolitikken, samlingen af en væsentlig del af befolkningen i først og fremmest de 4 såkaldte åbenvandsbyer, de sociale konsekvenser af dette og af hele den dansk dominerede udvikling, men det er som sagt nok ikke tiden til at gøre det. Jeg vil nøjes med at se på nogle enkelte konsekvenser af hele denne udvikling for det grønlandske erhvervsliv.

Fiskeriet er jo i en vis udstrækning slået fejl, som det erkendes fra alle sider. Det skyldes i høj grad faktorer, som ikke engang den mangtfulde danske regering eller de endnu mere magtfulde organisationer KGH og GTO har kunnet gøre noget ved. Ugunstige kl'maforhold, svingende ressourcer og vigende priser er omtalt i bemærkningerne til lovforslaget. Men der er dog også faktorer, som den danske regering er ansvarlig for.

Jeg mener, at den danske stat har gjort for lidt for at forhindre andre nationers fiskeri i konkurrence med det grønlandske fiskeri. Jeg tænker i øvrigt også på danske fiskeres fiskeri ved Grønland. Det er selvfølgelig et fremskridt, at 200 sømils grænsen nu bliver indført, men den følgelov, som blev vedtaget her i folketinget inden jul, og som VS stemte imod, gav alt for store muligheder for fortsat fiskeri fra EF-landene, og det mener vi er til skade for grønlændernes egne muligheder for fiskeri.

Men en af de mest tragiske konsekvenser af udviklingen siden 1950 har været den voksende danske dominans i erhvervslivet i Grønland. Jeg har for nogle år siden været med til at lave en lille undersøgelse af forskellige sider af dette forhold. Bl. a. har vi med udgangspunkt i erhvervstællingen i 1970 fundet ud af, at hvis vi på dette tidspunkt, altså i 1970, så bort fra fiskeri, fangst og fåreavl som erhverv og altså kun, som erhvervstællingen gjorde, interesse-rede os for de øvrige erhverv, håndværk, industri og serviceerhverv, så var det i 1970 sådan, at danskere besad 58 pct. af virksomhederne, beskæftigede 77 pct. af personalet, havde 84 pct. af omsætningen og udbetalte 88 pct. af lønningerne. Det siger lidt om den danske do-

minans i det grønlandske erhvervsliv, som er slået igennem.

En omlægning og udvidelse af erhvervsstøtten efter de retningslinjer, som forslaget her indebærer, sigter jo netop på at give øgede muligheder for de erhverv, hvor danskerne har bidt sig i den grad fast. VS er som bekendt generelt modstandere af støtte til private kapital-ejere i Danmark, men hvis man virkelig ville sikre, at det var til oprettelsen af grønlandsk ejede og grønlandsk ledede virksomheder denne erhvervsstøtte skulle gå, så ville VS gerne være med til at overveje sagen. Men jeg har ikke kunnet finde noget i dette lovforslag, som tager sigte på at sikre, at det skulle være til gavn for en grønlandsk ejet, kontrolleret og ledet erhvervsudvikling. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han kan pege på nogle steder i forslaget, hvor det fremgår. Jeg kan sige omvendt, at der jo bl. a. i bemærkningerne er henvisning til den arbejdsgruppe, der er nedsat under erhvervsudviklingsrådet i København, som skal bistå rådet med at skabe kontakt til interesse-rede erhvervsvirksomheder i Danmark.

Jeg mener, at det er ildevarslende, hvis der ligesom lægges op til en forlængelse af en dansk domineret udvikling i det grønlandske erhvervsliv. Jeg vil derfor gerne spørge ministeren: vil ministeren overveje i dette forslag at indføre noget om, at støtten enten udelukkende eller fortrinsvis skal gå til grønlandsk ejede virksomheder? Så vil VS som sagt gerne se positivt på forslaget. I modsat fald mener vi, at dette vil føre til en cementering af den danske dominans i grønlandsk erhvervsliv, og det mener vi vil være tragisk for Grønlands udvikling på længere sigt.

Berglund (Grøn.):

Jeg vil anbefale de ændringer, der er foreslået, til velvillig behandling.

Der er som bekendt af erhvervslivet i Grønland først og fremmest satset på produktion, som desværre er slået fejl, men på den anden side kan vi måske sige, at det heldigvis er slået fejl, for af den grund begynder man mere at tænke på hjemmemarkedsproduktionen, end man har gjort før, i forbindelse med alternative erhvervs muligheder.

Når man er her, ved man ikke ret meget om, hvad de oplever i Grønland. Men for at illustrere, at det er nødvendigt at støtte hjemmemarkedsproduktionen, kan jeg fortælle, at i

[Berglund.]

Grønland kan man opleve, at man i én by ikke kan købe grønlandske produkter i form af sælkød o. lign., og i en anden by 200–300 km længere væk har man masser af sælkød. Det kan ikke afsættes. Folk på dette sted har ingen mulighed for at tjene penge ved at sælge disse produkter, selv om det er en mangelvare i en anden by. Derfor er det nødvendigt i dag at støtte hjemmemarkedsproduktionen i Grønland bedre end nu.

Jeg skal påpege, at de ændringer, der er foreslået, er støttet af alle erhvervsgrene i Grønland og vedtaget enstemmigt af Grønlands landsråd.

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Jeg føler grund til at sige hjertelig tak til de ordførere, der har givet tilslutning til det lovforslag, der foreligger til behandling her. Jeg synes, at der var en meget, meget overvejende grad af positive bemærkninger om forslaget, og det siger jeg hjertelig tak for.

Jeg fornemmede også, at ordførertalerne dækkede over et fælles ønske om under det kommende udvalgsarbejde at få en god anledning til at bore lidt dybere i en hel del af de ting, der er gemt i lovforslaget. Hvis der skulle være behov for det – sådan måtte jeg forstå ordførerne – så vil jeg naturligvis være meget villig til at medvirke til at få klarlagt så mange af disse spørgsmål som muligt.

Jeg fik stillet et enkelt direkte spørgsmål om, hvorvidt jeg i lovforslaget kan pege på nogen bestemmelse, som, jeg ved ikke om ordet var favorisere, men altså som i særlig grad lægger vægt på, at den støttemulighed, som lovforslaget indeholder, er særlig målrettet imod grønlænderne. Jeg mener, at grønlænderne har særlige forudsætninger og vel også er stillet på en særlig måde i forhold til det store erhverv i Grønland, fiskeriet, og jeg vil tro, at en stor part af den erhvervsstøtte, som vil blive stillet til rådighed via dette forslag, i særlig grad vil komme grønlandske fiskere til gode. Det er den ene ting.

Men så vil jeg gerne ganske kort henlede opmærksomheden på, hvad der står i bemærkningerne til forslaget til nr. 5:

»Der kan dog være behov for særlig støtte til grønlænderes overtagelse af bestående erhvervsvirksomheder inden for industri, handel og håndværk.«

Når jeg citerer disse ord, skyldes det ikke bemærkninger her fra talerstolen, men over for mig privat udtalte bemærkninger fra flere af ordførernes side, så sent som lige før denne debat begyndte, hvoraf jeg forstod, at flere netop med henvisning hertil ville grave noget dybere i denne problematik under udvalgsarbejdet.

Men jeg takker i øvrigt ordførerne for de meget venlige bemærkninger, der er faldet om dette forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det udvalg, der den 28. oktober 1976 er nedsat til behandling af lovforslag vedrørende Grønland. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov for Grønland om arealanvendelse, byudvikling og bebyggelse.

(Lovforslag nr. L 143. Fremsat 7/12 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Søren B. Jørgensen (S):

Med dette lovforslag føjes der atter et led til de senere års lange kæde af love, der tager sigte på at give grønlænderne større medbestemmelse over egne anliggender.

Efter at have gennemlæst forslaget og bemærkningerne dertil er jeg kommet til den opfattelse, at det tager sigte på at skabe orden, plan og system i den fysiske planlægning på Grønland fremover.

Jeg har gentagne gange haft den fornøjelse at gæste Grønland og er også vidende om, at der ikke på Grønland for øjeblikket findes nogen form for egentlig lov om lands- og byplanlægning, ligesom der ikke findes nogen egentlig bygningslov, men det er mit indtryk, at der alligevel ikke hersker den helt store forvirring på dette område. Imidlertid fortsætter udviklingen, og ingen ved noget om, hvad fremtiden vil bringe på Grønland. Jeg finder